

บทที่ 4

การซัปประเกณิikanชาวไทยยอง

การศึกษาวิจัยนิikanชาวไทยยองครั้งนี้ รวบรวมนิikanชาวไทยยองจำนวน 63 เรื่อง ผู้วิจัยได้จัดประเกณิikanโดยยึดเกณฑ์การแบ่งนิikanตามรูปแบบ (Form) ได้ 5 ประเกณ ดังนี้

1. นิikanปรัมปรา	4	เรื่อง
2. นิikanท้องถิ่น		
2.1 นิikanอธิบายเหตุ	9	เรื่อง
2.2 นิikanเกี่ยวกับความเชื่อ	2	เรื่อง
2.3 นิikanวีรบุรุษ	4	เรื่อง
2.4 นิikanคติสอนใจ	7	เรื่อง
3. เทพนิยาย	1	เรื่อง
4. นิikanเรื่องสั้น	5	เรื่อง
5. นิikanคลก		
5.1 นิikanคลกไม่เขียนโลน	20	เรื่อง
5.2 นิikanคลกหมายโลน	11	เรื่อง

1. นิikanปรัมปรา (Fairy Tale) นิikanประเกณนี้มีขนาดค่อนข้างขาว จากเป็นแคนสมนดิ ไม่มีสถานที่เด่นชัด มีเจ้าหญิงเจ้าชายเป็นตัวละครเอก ตัวละครต้องพยายามปัญหาอุปสรรค และจบลงด้วยความสุข

1.1 นิikanปรับปรารthesis ตัวละครออกฝ่ายหนูมีกำเนิดที่พิเศษหรือลักษณะพิเศษ ได้แก่เรื่องไปไฟ เรื่องพญาช้างเผือก และเรื่องพระสุชน

- เรื่องไปไฟ นางไปไฟเกิดจากพระอินทร์ส่งนางลงมาให้กำเนิดเป็นไฟ เพื่อช่วยเหลือตัวละครออกฝ่ายชาย เรื่องไปไฟเป็นเรื่องของชายยากจน ทำพร้าวพ่อแม่ แต่ด้วยความเมื่นเชื้อสาภกษัตริย์และเป็นคนดี พระอินทร์จึงเนรมิตคนางไปไฟให้เกิดมาในไป คอยช่วยเหลือชายยากจนในเรื่องด้วยๆ เช่นปิดกวาด ถูบ้าน ทำอาหาร แม้กระหังเมื่อพระยาเจ้าเมืองอย่างได้นางไปไฟเป็นมเหสี โคงท้าชาขากจนต่อสู้ นางก็หาทางช่วยชายยากจนหลายครั้ง เช่นขอร้องเทวดา พระอินทร์ให้เนรมิตเสื้อเป็นวัว เพื่อต่อสู้กับวัวของพระยาเจ้าเมือง จนได้รับชัยชนะ

ครั้งต่อมาพระยาเจ้าเมืองท้าชนไก่ นางจึงขอร้องเทวดา พระอินทร์ และเทพต่างๆ เนรมิตก้อนหินให้เป็นไก่ ต่อสู้กับไก่ของพระยาเจ้าเมืองจนได้รับชัยชนะ จนในที่สุดพระยาเจ้าเมืองสิ้น

ชีวิต ประชาชนจึงขอให้ชายจากนั้นเป็นพระยาเจ้าเมือง ครองบ้านเมืองอย่างมีความสุข

- เรื่องพระยาช้างเผือก หญิงสาวซึ่งเก็บตัวตะครookeถือกำเนิดมาจากนุษย์ไปดื่มน้ำในรอยเท้าช้างแล้วตั้งครรภ์ เรื่องพระยาช้างเผือกเป็นเรื่องของหญิงคนหนึ่งดื่มน้ำในรอยเท้าของพระยาช้างเผือก ต่อมานางกลอคลูกเป็นหญิง เมื่อถูกของนางโടี้ รู้สึกผูกพัน กับช้างจึงไปตามหาพ่อในป่า พนพระยาช้างเผือก พระยาช้างเผือกอธิฐานว่าถ้าเป็นพ่อลูกกัน ก็ขอให้นางเป็นขึ้นนั่นดึงงานได้โดยไม่ตก ภายนหลังพิสูจน์ได้ว่าเป็นพ่อลูกกัน พระยาช้างเผือกจึงปลูกประสาทให้นางอยู่

- เรื่องพระสุชน นางโนราห์เป็นนกชี้่สามารถถอดปีกออกเป็นนุษย์ได้ เรื่องพระสุชนเป็นเรื่องของ พระสุชนหลวงรักนางโนราห์ ซึ่งเป็นนกแต่สามารถถอดปีกกล้ายเป็นนุษย์ได้ พระสุชนได้นางเป็นเสี้่่และพากลับบ้านเมือง แต่พ่อแม่ของพระสุชนไม่พอใจ ให้โทรทำนายว่าเป็นกาลกิณีแก่บ้านเมือง จึงให้ทหารนำนางไปบูชาไฟ แต่ในที่สุดนางก็หนีไปได้ ก่อนไปนางได้ฝากแหวนและถ้า 1 ศักราชถัดๆเพื่อนอนให้พระสุชน ต่อมาระสุชนออกตามหานาง เมื่อตามไปถึงต้องต่อสู้กันเจ้าเมืองพ่อของนางโนราห์ ซึ่งพระสุชนได้รับชัยชนะจึงได้อัญเชิญกันอย่างมีความสุขอีกครั้ง

1.2 นิทานปรับประทีตัวละครออกฝ่ายหญิงไม่ทราบคำนิคที่แท้จริง ได้แก่เรื่องดำเนนานางแก้ว นายพรานเดินป่าเก็บนางแก้วได้จึงรับเลี้ยงเป็นบุตร บิดาของพระยาจันทร์ต้องการหาคู่ให้พระยาจันทร์ หาทัวเมืองลำพูนบังหามางที่ถูกใจไม่ได้ วันหนึ่งมีนายพรานไปล่าสัตว์ที่คออยุธ พนนางแก้วหน้าตาสวยงาม จึงกลับไปบอกพระยาจันทร์ พระยาจันทร์ต้องใช้ความสามารถต่างๆ จึงได้อภิเษกกับนาง ต่อมาระยาจันทร์เข้าใจผิดคิดว่านางนี้ชั้น นางแก้วโกรธจึงไม่ยอมกลับบ้านเมือง พระยาจันทร์จึงแบ่งແ佃ระหว่างเมืองระหว่างกับเวียงหนองล่อง

2. นิทานท้องถิ่น (Legend) เป็นนิทานที่มีขนาดสั้นกว่านิทานปรับปรุง เนื้อเรื่องแสดงถึงความคิด ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมบางอย่างของท้องถิ่น

นิทานท้องถิ่นชาไวยของ สามารถจำแนกเป็นประเภทต่างๆ ได้ 4 ประเภท ได้แก่

2.1 นิทานอธิบาย	9	เรื่อง
2.2 นิทานเกี่ยวกับความเชื่อ	2	เรื่อง
2.3 นิทานเรื่องนิรุธ	4	เรื่อง
2.4 นิทานคติสอนใจ	7	เรื่อง

โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1 นิทานอธิบายเหตุ ได้แก่นิทานอธิบายธรรมชาติของสัตว์ ปรากฏการณ์ธรรมชาติและอธิบายที่มาของสถานที่ต่างๆ นิทานอธิบายเหตุของชาไวยของมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 อธิบายสาเหตุของการเกิดสิ่งก่อสร้างทางพุทธศาสนา เช่นอธิบายการสร้างถupa ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของพระ

เรื่องกำเนิดพระพุทธเจ้า เจ้าชายองค์หนึ่งเกิดเป็นหน่าย ทางโลกจึงออกบัวช ลายหลังตรัสรู้เป็นพระอรหันต์ สั่งสอนประชาชน และเหล่าโจรหั่นลายให้ ประพฤติดี ชาวบ้านเลื่อมใสจึงร่วมกันสร้างถนนเข้าไปในป่าสร้างถupaด้วยเป็นที่อยู่ของพระพุทธเจ้านั้นแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

2.1.2 อธิบายกำเนิดการเล่นไฮโล

เรื่องคนขึ้นโนย คนขึ้นหลับ คนกะล่อน เป็นเรื่องของพื้นเมือง 3 คน คนหนึ่งชอบโนย คนที่สองชอบหลับ คนที่สามกะล่อนโกหก เจ้าเมืองต้องการกำจัดคนทั้ง 3 โดยหลอกให้ลงแพลตอยไปตามน้ำ ขณะนั้นมีนายพราวนทดสอบแพลงษายทั้งสาม นำหาย 3 คน ไปป่วย ให้เจ้าเมืองอึกเมื่อหนึ่ง พระยาเจ้าเมืองรับไว้ 2 คน ไม่เอาคนกะล่อน คนกะล่อนจึงติดตามนายพราวนไป นายพราวนหลอกชา yokจะล่อนลองแพไปอีกรั้ง ครั้งนี้พระยาทรงส์ 2 ผัวเมียช่วยไว้ แต่ชา yokจะล่อนจะลวนลามแหงส์ ตัวเมีย พระยาทรงส์จึงปล่อยชา yokจะล่อนตกน้ำตาย วันหนึ่งนายพราวนไปทดสอบแพ พบร้าวะโหลกของชา กะล่อน ที่สั่งให้ทำอะไรก็ทำหมด นายพราวนจึงนำหัวกะโหลกไปขายให้พระยาเจ้าเมือง หัวกะโหลกไม่ยอมทำตามคำสั่ง นายพราวนจึงถูกเมียนและโยนกะโหลกทิ้งในหนองน้ำ พ่อค้าวัวที่เดินทางมาพักคิดว่าเป็นสีงปลา จนที่ไร้พูนแต่กะโหลก จึงทุบกะโหลกแตก เป็นเสียงๆ กล้ายเป็นไฟ เป็นไฟไหม้จนทุกวันนี้

2.1.3 อธิบายกำเนิดของสัตว์และธรรมชาติของสัตว์ ได้แก่เรื่องนกมีหูหนูมีปีก นกเอิด เกิด หญิงม่ายคนหนึ่ง

- เรื่องนกมีหูหนูมีปีก เป็นการอธิบายกำเนิดของค้างคาว มีสัตว์ตัวหนึ่งอาศัยอยู่กับหนู แต่ไม่ยอมช่วยทำงาน ยังว่าตนองนั้นไม่ใช่หนูเพรา้มีปีก 2 ชั้น จึงถูกหับไล่ไปอาศัยอยู่กับนกและเข่นเดียวกัน สัตว์ตัวนี้ช่างกับนกกว่าตนองนั้นไม่ใช่นก เพื่อจะไม่ต้องช่วยนกทำงาน เนื่องจากช่อนปีกเอ่าไว้ และบอกว่ามีหู จึงถูกหับไล่และถูกลงโทษให้เป็นค้างคาว

- เรื่องนกเอิดเกิด เป็นการอธิบายกำเนิดของนก 2 ชนิดที่อนกเอิดเกิดกับนกพ่อเหยย ชา yokคนหนึ่งมีลูก 2 คน วันหนึ่งพ่อจะออกไปตกปลา ลังลูกว่าห้ามปิดประตูให้เกร็งมา เมื่อพ่อกลับจากหาปลาเรื่องเรียกให้ลูกเปิดประตู ลูกไม่ยอมปิดพ่อจึงหนาตายอยู่ข้างนอกไปเกิดเป็นนกเอิดเกิด ส่วนลูกกลันใจตายตามพ่อ ไปเกิดเป็นนกพ่อเหยย ร้องเรียกหาพ่อตลอดเวลา

- เรื่องหญิงม่ายคนหนึ่ง เป็นการอธิบายกำเนิดเสียงร้องของแมว แมวตัวหนึ่งอุากกินปลาที่หญิงม่ายปีง ไปถวายพระ จึงออกอุบายน้ำให้หญิงม่ายเอ้าไปให้ล้มซึ่งเป็นผู้ชั่วใหญ่กว่า ลมแรงนำให้อาไปให้ข้อมปลวก ข้อมปลวกให้อาไปให้วัวขาว วัวขาวให้อาไปให้เชือก เชือกแนะนำให้อา

ไปให้หนู หนูจึงบอกหนูว่าม่ายให้อาไปไปให้แมวเพราหนูกลัวแมว แมวให้อาไปให้ล้ม แมวตัวแรกเห็นพฤติกรรมของหนูว่าม่าย จึงร้อง "ง่าว" "ง่าว" (โน)

2.1.4 อธิบายธรรมชาติต้องผู้ชายว่าทำไว้ในจังหวะเมื่อน้อยมากกว่าเมียหลวง

- เรื่องพระยาเจ้าเมือง พระยาเจ้าเมืองตามเมืองสีหูห้าตามาเล็ง วันหนึ่งเม่งสีหูห้าตามานี้ไปในรอยพินแทก พระยาเจ้าเมืองตามเข้าไป ถูกพินหับออกไม่ได้ เมียหลวงช่วยเหลือไม่ได้ แต่เมียน้อยกอดผ้าถุง หินหัวเราะพินจึงอ้าปาก พระยาเจ้าเมืองจึงออกไม่ได้ เป็นเหตุให้พระยาเจ้าเมืองรักเมียน้อยมากกว่าเมียหลวง

2.1.5 อธิบายกាณิดของพืชพรรณ เช่นเรื่องฤทธิ์กับพราน เรื่องสองผัวเมีย

- เรื่องฤทธิ์กับพราน เป็นการอธิบายกាณิดของไม้ไผ่สีสุก พรานกับฤทธิ์ห้ากันเพื่อจะพิสูจน์ว่าระหว่างฤทธิ์ที่มีศีลกับพรานที่มีสักจะ สิงไหนจะดีกว่ากัน โดยให้ผลักกันอุ้มอีกฝ่าย ถ้าฝ่ายใดถูกอุ้มไปถ้างบนยอดไม้ไผ่และลงมาไม่ได้ให้อีกฝ่ายจุดไฟเผา ฤทธิ์เป็นฝ่ายที่ลงมาไม่ได้ จึงถูกนายพรานเผากลายเป็นไม้สีสุก (ฤทธิ์สุก) มาเท่าทุกวันนี้

- เรื่องสองผัวเมีย เป็นการอธิบายกាณิดของข้าวโพด มีสามีภรรยาที่อยู่หนึ่งมีอาชีพทำนา วันหนึ่งมีพระมาบิณฑบาต ภรรยาจึงคัดข้าวที่หุงทั้งหมดใส่บาตรให้พระ สามีกลับมาไม่มีข้าวกินแต่พอไปป่าในหนองข้าวกลับมีข้าวเดิมหนึ่งห่อเหมือนเดิม สามีจึงอธิษฐานว่าขออาบันสิงส์ที่ใส่บาตรพระ อย่าให้ครอบครัวต้องอดอย่าง ขอให้พระมาโปรด (นาโพด) ให้ข้าวเดิมยังคง วันรุ่งขึ้นสามีเข้าไปป่าที่ยังคงมีข้าวโพด (ข้าวโพด) อยู่เต็มจังหวะแล้วแต่นั้นมา

2.1.6 อธิบายกាณิดกิ่นดัวนนุญย์

- เรื่องทรงส์หามเต่า มีหลุมสาวคนหนึ่งถูกสาปว่า ถ้าพูดสิ่งใด ขอให้สิ่งที่นั่งพุดเป็นจริง และหนูสาวผู้นี้ชอบพูดในสิ่งที่ชาวบ้านห้าม จึงเป็นที่รังเกียจแก่คนทั่วไป วันหนึ่งนางเป็นโรคร้ายตายไปวิญญาณไปลิงอยู่ในดันมะม่วง ชาวบ้านตัดไม้มะม่วงมาทำกล่อง ที่ให้บินเสียงดัง ดังดังอยู่ตลอดเวลา ชาวบ้านจึงนำไปเผา ขี้เก้าตกโคนเต่าที่อยู่ในสาระซึ่งน้ำกำลังจะแห้ง ทรงส์สองตัวจึงช่วยกันเอามาไม่สามารถออกจากสาระ ชาวบ้านเห็นจึงวิพากษ์ว่าเต่าหามหงส์ หรือทรงส์หามเต่า เต่าสีน้ำด้วยพูดว่า เต่าหามหงส์ ทำให้เต่าหลุดจากไม้ที่ตน放ลงบนอุ่ตกลงมา ชาวบ้านจึงทับตีเต่าจนแตกกระเบี้ยด จึงของเต่ากระเด็นไปถูกรักแร้ของนุญย์ ทำให้นุญย์มีกลิ่นดัวนน้ำดรามาตามท่าทุกวันนี้

2.2 นิทานเกี่ยวกับความเชื่อ ได้แก่ความเชื่อใจกลาง ไสยกัสร์ ศิร่างนางไม้

2.2.1 ความเชื่อในเรื่องภูตผีปีศาจเจ้าป่าเจ้าเขา

- เรื่องผิดตามอย่างเข้มงวดเข้าไปตัดไม้ในป่าเพื่อมาสร้างบ้าน ตกกลางกีนชายทั้งเจ็ดได้ยินเสียงคนตัดไม้ เสียงฟันตอกฝากระอง กัดพายุรุนแรง ชาหยังเจ็คคิดว่าพวกเขามาไม่ได้ขอนมาเจ้าป่าเขา เมื่อชาหยังเจ็คทำพิธีขอบมา พาญาฝันฝ่ากระองกีห่ายไป

2.2.2 ความเชื่อในเรื่องห้ามเผาพิบูลย์ในวันพระ ได้แก่

- เรื่องวันเก้าก่อน หลุยงสาวคนหนึ่งมีสามี 7 คน สามีของนางกินเห็ดพิษทำให้เสียชีวิตทั้งหมด นางจึงจ้างให้คนนำเศษสามีไปเผา ซึ่งวันนั้นตรงกับวันพระ ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นวันที่ไม่ควรเผาพิบูลย์ เมื่อนำเศษไปถึงป่าช้า พบนคนเผาถ่านด้วยคำเดินออกมานั้นรับจ้างเผาพิษว่าเป็นศพชาย 1 ใน 7 คน จึงกระโจนเข้าไปล้ำชา ชาหยาถ่านและคนรับจ้างเผาพิบูลย์แต่หัวคู่ แทนที่จะมีคนตาย 7 คนกลับมีเพิ่มเป็น 9 คน

2.3 นิทานวีรบุรุษ ได้แก่นิทานที่กล่าวถึงคนที่มีคุณธรรม หรือมีความฉลาด เก่งกาจ สามารถส่วนใหญ่เป็นวีรบุรุษของท้องถิ่น หรือชาติบ้านเมือง

2.3.1 นิทานวีรบุรุษที่ตัวละครมีความเฉลียวฉลาด ได้แก่เรื่อง โบราณ่น้อย เรื่องน้ำมันกวาง

- เรื่องโบราณ่น้อย โบราณ่น้อยเป็นลูกกำพร้าพ่อ แม่สามีใหม่ สามีใหม่รังเก็บไปรำ วันหนึ่งมีหลุยงสาวขอไปเดียงคูเป็นลูก และได้อบรมเดียงคูอย่างดี ไปรำเป็นเด็กเฉลียวฉลาดเป็นที่ยอมรับของเด็กๆ ชาวบ้านทั่วไป เมื่อเด็กๆ เล่นสร้างบ้านเมืองจึงยกไปรำให้เป็นพระยาเจ้าเมือง กล่าวถึงพระอินทร์ของลงมานหินเด็กๆ สร้างบ้านเมืองและเห็นว่าไปรำเป็นเด็กฉลาดจะได้เป็นใหญ่ในภายหน้า จึงแనรนิดประสาท บ้านเรือน กำแพงเมืองสร้างเป็นบ้านเมืองจริงๆ ให้ไปรำเป็นเจ้าเมืองต่อไป ต่อมามีเจ้าเมืองหนึ่งต้องการลองภูมิปัญญาของเจ้าเมืองต่างๆ โดยถานปี่ญหา 3 ข้อ ข้อแรกนำไปรำท่อนหนึ่งขนาดเท่ากัน ตั้งแต่ปลายถึงโคน ให้ทายว่าทางใดเป็นปลายเป็นโคน ข้อสองนำม้าที่มีขนาดและลักษณะเหมือนกัน ให้ทายว่าตัวใดเป็นแม่เป็นลูก ข้อสามนำหัวตานหมื่นกัน ให้ทายว่าคนใดเป็นแม่คนใดเป็นลูก คำถานทั้ง 3 ข้อไม่มีเจ้าเมืองใดตอบได้ แต่ไปรำใช้ความฉลาดตอบได้ทั้ง 3 ข้อ ข้อแรกให้นำไม้ไปลอกบัน้ำ ด้านที่น้ำลงจะเป็นโคน เพราะหนักกว่า ข้อ 2 และข้อ 3 ไปรำให้นำอาหารมาให้ม้าและคนกิน ม้าตัวที่กินก่อนจะเป็นแม่ คนที่กินข้างก่อนจะเป็นแม่ เช่นกัน

- เรื่องน้ำมันกวาง อ้ายร้อยขอดนำนกกวักที่ตายไปเก็บไว้ทำน้ำมัน น้ำมันกวางหกรดอวัยวะเพศของอ้ายร้อยขอด ทำให้เกิดเสียว "กูวัก" "กูวัก" ตลอดเวลา อ้ายร้อยขอดหลังรักษาพระยาเจ้าเมือง จึงคิดแผนเอาน้ำมันกวางทาบริเวณที่ลูกพระยาเจ้าเมืองนั้น ทำให้อวัยวะเพศของลูกพระยาเจ้าเมืองร้อง "กูวัก กูวัก" ตลอดเวลา พระยาเจ้าเมืองจึงประกาศหาผู้ที่จะมารักษา ถ้าใครสามารถรักษาได้จะยกลูกสาวให้ อ้ายร้อยขอดสารรถรักษาได้ พระยาเจ้าเมืองจึงจำใจยกลูกสาวให้ แต่ไม่ยอม

ยกเมืองให้ ท้าอ้ายร้อยขอคุณช้าง ชนไก่ อ้ายร้อยขอคุณนะ อ้ายร้อยขอค้อแมงสี่หูห้าตาเผาไฟ พระยาเจ้าเมืองอน ลูกไฟแตกในปากพระยาเจ้าเมืองตาย อ้ายร้อยขอคึ่งได้ครองเมือง

2.3.2 นิทานวีรบุรุษที่ด้วยกระอกมีของวิเศษช่วยให้ได้ทุกสิ่งที่ปรารถนา ได้แก่เรื่อง แมงสี่หูห้าตา และเรื่อง อ้ายปี้หุด

- เรื่องแมงสี่หูห้าตา ชายยากจนคนหนึ่ง ทำตามบ่ายดักสัตว์ที่หัวกะโหลกของพ่อที่ตายไป ปรากฏว่ามีแมงสี่หูห้าตามติดตามช่วย แมงสี่หูห้าตาเป็นสัตว์พิเศษอุจจาระเป็นทอง ปั๊สสาวะเป็นเงิน มีเจ้าเมืองหนึ่งประการจะยกลูกสาวไว้ หากผู้ใดสามารถทำสะพานเมินสะพานทองข้ามมาถึงประสานได้ ซึ่งชายยากจนสามารถทำได้ และได้แต่งงานกับลูกสาวเจ้าเมือง

- เรื่อง อ้ายปี้หุด อ้ายปี้หุดแสนป่าเป็นลูกเขยพระยาเจ้าเมือง เนื้อตัวเป็นร็อร้อย ตะปุ่นตะป่า จึงลูกพระยาเจ้าเมืองໄล่ไปอยู่นอกเมือง อ้ายปี้หุดได้กลองวิเศษ มีอีกกลองแล้วอีกฐานจะได้ทุกสิ่งที่ปรารถนา อ้ายปี้หุดตีกลอง อีกฐานขอช้างม้าวัวควาย เงินทองเป็นจำนวนมาก เมื่อพระยาเจ้าเมืองได้ฟ้าร่วง ໄอี้ปี้หุดร่ำรวย จึงให้ท้าวเรชิญ ໄอี้ปี้หุดกลับมาเป็นลูกเขยเข้าเดิน

2.4 นิทานคติสอนใจ เป็นนิทานที่ให้ข้อคิด ให้คติสอนใจโดยตรง

2.4.1 สอนให้คนทำความดี บำบัดษาหาย เมื่อตายไปจะได้ไปเสวยสุขในสรวงสวรรค์ ในทางตรงกันข้ามถ้ามีเมียชีวิตอยู่ ไม่ประกอบกรรมดี ตายไปจะต้องไปเกิดเป็นสัตว์เดียรณา หรือต้องตกนรก ได้แก่เรื่อง เผ่าสามเมีย และเรื่อง เชือกสัมมัดที่ก้า

- เรื่องเผ่าสามเมีย ชายราคนหนึ่งนิกรรยา 3 คน ชายราคนเป็นคนใจบุญ สร้างถนนสร้างสะพานให้ชาวบ้านได้ใช้ประโยชน์ ภารากันแรกและคนที่สองคือนางป่าทุมมา และนางจำปา สร้างศาลาไม้ข้าว น้ำ ให้คนเดินทางผ่านมาได้พักอาศัย และสร้างช่องฝ้าบนศาลา เมื่อเศรษฐีและภรรยาทั้ง 2 ตายไป ได้เกิดเป็นพระอินทร์และชายาของพระอินทร์ เหลือแต่นางมัลลิกาภรรยาคนที่สาม ไม่เคยทำบุญตายไปเกิดเป็นนกยางตีนขาว ฝ้ายสามีที่เกิดเป็นพระอินทร์ห่วงภรรยาคนที่สาม จึงลงมานอกให้นางนกยางถือศีล ห้ามกินสัตว์เป็นๆ เมื่อนางนกยางตายไป เกิดเป็นสัตว์เป็นมุขย์อีกหลายชาติ จนในที่สุดด้วยผลกรรมความดีที่ทำจึงได้เกิดเป็นชายาของพระอินทร์ในที่สุด

- เรื่องเชือกสัมมัดที่ก้า นายพรานคนหนึ่งชอบล่าสัตว์ ฆ่าสัตว์ ตัดชีวิตมาก มาก ก่อนออกล่าสัตว์วันหนึ่งพระสั่งพราวนให้หาหวานมากวาย 1 เส้น นายพรานจึงนำมาให้พระใช้ชิ่งตากผ้า ต่อนามี่อนายพราวนตายไป นายพราวนขอymหูตให้ได้เสวยสุข ก่อนที่จะชดใช้กรรมในนรก เมื่องจากเมื่อยังมีชีวิตนายพราวนทำนาปานากกว่าทำบุญ เมื่อเสวยสุขครบกำหนด ยมทูตมารับนายพราวน นายพราวนจึงปรึกษายาทพบุตร เทพบุตรให้ทำบุญโดยตนพรายไปไว้ที่พระเกตุแก้วจุพามณี และบนทรายเข้าวัด

เมื่อตนเสร็จมิตรภาพดีดอยู่ จึงอธิษฐานให้หัวใจที่เคยถวายพระพัสดุรายไปรวมไว้ที่พระเกตุแก้วจุพาณัล บนหูตเห็นนายพราหมาทำความดีซึ่งไม่พำนีปลงนรก

2.4.2 สอนให้คนตะหนักว่าเมื่อทำความดีย่อมได้ผลดีตอบแทน ได้แก่เรื่องคุณดีคุ้ม และเรื่องไ้อีดาบอดและไ้อีขานปี

- เรื่องคุณดีคุ้มของ มีครอบครัวหนึ่ง อุกสาวโถพอจะมีครอบครัวเด็ก พ่อสอนว่าถ้าจะหาสามีให้เข้าไปในบ้านแข้ฯ จันก้อนเส้าที่อยู่กลางเตาไฟ ถ้าก้อนเส้าเย็นนี้แล้วร้อนให้แต่งงาน กับคนนั้น อุกสาวหาหัวหนูบ้านก์ไม่สามารถหาได้ เหลือแต่บ้านของไ้อีกำพร้า นางจันก้อนเส้า ก้อนเส้าเย็น นี้ถ้ากลางเตาไฟอุ่นตามคำบอของพ่อ นางจึงแต่งงานกับไ้อีกำพร้า ไ้อีกำพร้าเป็นคนชั้น เข้ามาถ้าสัตว์ทางของปีวนแลกข้าว วันหนึ่งหภิษัติให้ห้องคำไ้อีกำพร้าไปแลกข้าว แต่ไม่มีชาวบ้านคนใดยอมแลก ไ้อีกำพร้าจึงขวางห้องคำทึ่ง กลับมาบ้านอุกเมียต่อว่า ไ้อีกำพร้าบอกว่าในปีนี้ห้องคำมากมาย สองสามีภรรยาออกไปเก็บห้องคำแลกเป็นเงิน ได้มากน่าย ร่ารวยสร้างบ้านให้พ่อแม่อุญ ชาวบ้านชุมไ้อีกำพร้าว่า เป็นคนบันจึงทำนาหากินได้ร่ารวยจนทุกวันนี้

- เรื่องไ้อีดาบอดกับไ้อีขานปี มีคนดาบอดดูกันเมีย ได้ออกจากบ้าน ไปพนคนนาเป็นจังกลาบที่เป็นเพื่อนกัน ชวนกันออกเดินทางไปค้าขาย ทั้งสองเก็บทุกสิ่งทุกอย่างที่พบรอบห่วงทาง แต่ไม่เจ้าของที่เป็นของคนอื่น หรือของที่เจ้าของไม่อนุญาต ทั้งสองเดินทางมาถึงเมืองบักก์ กำลังจะถูกขั้นกิน ทั้งสองจึงขอแบ่งขันกับบักก์แทน ถ้าแพ้จะให้บักก์กิน ถ้าชนะบักก์ต้องนำเงินทองมาให้ ในที่สุดชายทั้งสองได้รับชัยชนะจึงเดินทางกลับบ้าน ระหว่างทางชายตามอดอุกฤษัพพิชิไส่ต่า ทำให้ตามองเห็นเหมือนเดิน ส่วนชายหาเป็นกระโดดหนึ่ง ทำให้ขาหายเป็นปกติ การที่ทั้งสองร่ารวยและหายจากความพิการ เป็น เพราะทั้งสองเป็นคนที่มีศีลธรรม

2.4.3 สอนให้มีความขยันหมั่นเพียร ได้แก่

- เรื่องเจ้าลำพูนตกยาก เป็นเรื่องของสองพี่น้องเชื้อสาย เจ้าลำพูน คนพื้นที่เรียนศึกษาความรู้ ขยันหมั่นเพียรในการทำงาน คนน้องเมื่อเรียนจบแต่งงานกับกรรษาที่ร่ารวย ไม่ทำงานใช้จ่ายเงินสุรุ่ยสุรุ่ย ในที่สุดเงินทองหมดคงจะไปขออาศัยอยู่กับพี่ชาย พี่ชายก็ช่วยเหลือแต่น้องยังคงมีนิสัยเหมือนเดิม พี่ชายจึงได้นองชายไปอยู่ในป่าและตายในที่สุด

2.4.4 สอนให้พูดจาไฟแรง ได้แก่

- เรื่องปิยะชา แสงเดือนเป็นหภิษัติที่มีวาจาไฟแรง เนื่องจากคำพูดที่ไม่ดี คำพูดที่ไฟแรงอ่อนหวานของแสงเดือน ทำให้เชือขายของไ้อีราคำเสมอ และมักจะได้รับความอึ้งจากผู้ใหญ่และผู้คนรอบข้าง ทำให้เธอได้รับสิ่งของจากผู้อื่น เพราะความที่เนื่องมาจากวาจาไฟแรงนั้นเอง

2.4.5 สอนให้รู้จักประมวลตน ทำอะไรแต่พอดี ได้แก่

- เรื่องเจ้าน้อยแกล้งคน เจ้าน้อยเป็นชาวลำพูนมีวิธีคุนิสัยคน โดยที่เจ้าน้อยตั้งหน้าอ่านเขียนไว้หน้าบ้าน และวางกระบาลดักน้ำ 3 ขนาด ในญี่ กลาง เล็ก ถ้าใครใช้กระบาลใหญ่ดักน้ำ แล้วกินน้ำไม่หมด หรือใครใช้กระบาลเล็กดักน้ำกินเหลาๆ ครั้งกี่จะใช้หนังสติกยิง เพราะกินไม่พอดี แต่ถ้าใครใช้กระบาลขนาดกลางดักน้ำกิน และกินแต่พอดี เจ้านอย ก็จะให้รางวัล

3. เทพนิยาย (Myth) หมายถึงนิทานที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเทพเจ้า เทวดา นางฟ้าฯ ฯ ฯ ได้แก่

- เรื่องกาเพือก พระพุทธเจ้าลงมาถือกำนิดในห้องกาเพือก กาออกไน้มา 5 ฟอง ไชหึ้ง 5 ถูกพายพัด ไบฟองแรกพญาไก่นำไปเลี้ยง ไบฟองที่สองพระยานาคนำไปเลี้ยงฟองที่สามเต่านำไปเลี้ยง ฟองที่สี่พระยานำไปเลี้ยง ฟองที่ห้า พระอินทร์นำไปเลี้ยง ต่อมาก็ 5 กลายเป็นพระเจ้า 5 องค์ ได้แก่ กาภูจันทน์ โภนาภานะ กับสัปปะ โอดัปปะ และ อริยมต ไตร

4. นิทานเรื่องสัตว์ (Animal Tales) เป็นนิทานที่มีตัวเอกของเรื่องเป็นสัตว์แต่ความคิด จิตใจ และมีการกระทำเหมือนคน และบางทีก็มีคนเป็นส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย นิทานเรื่องสัตว์ของชาวยไทยของ ส่วนใหญ่เป็นนิทานสอนคติธรรม เนื้อเรื่องอ่านแล้วจะได้คิดสอนใจ

4.1 สอนให้ไม่ประมาท ได้แก่

- เรื่องกระต่ายกับหอย และหอยเจ่งกับกระต่าย กระต่ายเป็นสัตว์ที่วิ่งเร็ว จึง ท้าหอยแบ่งกันวิ่งให้ถึงเส้นชัย หอยมีพวงมากจึงส่งสัญญาณให้เพื่อนมาเรียงตัวต่อ กันจนถึงเส้นชัย กระต่ายวิ่งไม่ทันจึงอกแตกตาย

4.2 สอนให้ช่วยเหลือกันยามตกทุกข์ได้ยาก ได้แก่ เรื่อง กระต่ายกับอัน เรื่องช้างกับนกไส้

- เรื่องกระต่ายกับอัน อันตัวหนึ่งดีดคอญี่ในไซดักปลาของชาวบ้าน เพราะไปลอก กินปลาที่ชาวบ้านดักไว้ อันจึงขอความช่วยเหลือจากกระต่ายซึ่งเป็นเพื่อนกัน กระต่ายให้อันแกล้งตาย และกระต่ายห้ามยาหยุดออกล่องหาบ้าน ในขณะที่ชาวบ้านกำลังปิดไซดักปลาเอาอันออก ชาวบ้าน เหลือบไปเห็นกระต่ายจึงวิ่งไล่จับ อันจึงหนีออกจากใจ กระต่ายวิ่งหนีเข้าป่าไป

- เรื่องช้างกับนกไส้ นกไส้กับช้างอาศัยอยู่ใกล้กัน นกไส้ขอร้องช้างไม่ให้ เหยียบไช่ของตน แต่ช้างไน่ฟังเหยียบไช่ของนกไส้แตกตายไป นกไส้จึงขอความช่วยเหลือจากแมลงวัน และก้าซึ่งเป็นเพื่อน ทั้งสองจึงทำให้ช้างตามอด หาอาหารไม่ได้ และตายในที่สุด

4.3 สอนให้ไม่เบียดเบียนชีวิตผู้อื่น ได้แก่

- เรื่องพราวนป้ากับเสือเม่า เป็นเรื่องของนายพราวนคนหนึ่งเข้าป่า ล่าสัตว์ พบร

ถูกเลือกอย่าง公正 ให้เสือเต่าทุกวัน ทำให้นายพรานได้คิดว่าสัตว์ซึ่งกดัญญาต่อห่อแม่ จึงคิดเลิกฆ่าสัตว์ จำศีลภารณะ กลายเป็นผู้ทรงศีล

5. นิทานตลก (Jest) ได้แก่นิทานที่มีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างความตื่นตาตื่นใจให้แก่ผู้ฟัง เนื้อเรื่องคงไว้สาระ หรือเกินจริงจนเหลือเชื่อ นิทานตลกชาวไทยของแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

5.1 นิทานตลกไม่ขยายโلون ได้แก่เรื่องที่มีแนวคิดเกี่ยวกับความฉลาด ความโง่ ความเกียจคร้าน เรื่องเกี่ยวกับต่างชาติต่างถิ่น (ประคง นิมนานเหมินท์ 2529 : 180) นิทานตลกไม่ขยายโلون มีเนื้อหาดังนี้

5.1.1 นิทานตลกเกี่ยวกับความฉลาดมีไหวพริบหรือฉลาดแกลมโกล ด้วยการเอกสารเป็นคนฉลาดมีไหวพริบ บางทีก็ฉลาดแกลมโกล มากใช้ความฉลาดมีไหวพริบเพื่อประโยชน์ของตน ได้แก่เรื่อง ชายสองคนไปปุดอัน เรื่องตามอดน้ำใส เรื่องชายหนุ่มกับหญิงสาว

- เรื่องชายสองคนไปปุดอัน มีชาย 2 คน ไปปุดอันได้ 3 ตัว ไม่สามารถตอกลง แบ่งกันได้ ชายอีกคนหนึ่งจึงอาสาแบ่งให้ โดยแบ่งให้ชาย 2 คน คนละ 1 ตัว และตนเองเอาไป 1 ตัว โดยอ้างว่าจะได้ไม่มีการเสียเปรียบ

- เรื่องตามอดน้ำใส ชายตามอดคนหนึ่งได้ยินแม่สั่งสอนลูกสาวว่า ถ้าจะแต่งงานให้เลือกคนมือสะอาด เพราะแสดงว่าเป็นคนขี้ขัน ชายตามอดจึงอาชัวรณาจึงว่าลูกสาวจะเลือกคนมือสะอาด จึงตอกลงแบ่งกันตามที่แม่สั่งสอน แล้วไปเที่ยวบ้านสาว สาวกูบุกคำน้อเห็นว่ามือสะอาด จึงตอกลงแบ่งกันตามที่แม่สั่ง

- เรื่องชายหนุ่มกับหญิงสาว ชายหนุ่มคนหนึ่งมาเที่ยวบ้านสาว หญิงสาวอยากพำนักระยะ จึงเข้าไปในห้อง มีไอย่างกระเทียมตั้งอยู่ หญิงสาวจึงหย่อนก้นพำนักระยะเสียงดังมาก หญิงสาวจึงแก๊สโภพอ่อนเมื่อนอนอยู่อีกห้องหนึ่ง

5.1.2 นิทานตลกเกี่ยวกับความเข้าใจผิด ได้แก่

- เรื่องพ่อค้าหมู พ่อค้าหมูนำหมูไปขาย บังเอิญลูกหมูวิ่งหน้าไป พ่อค้าหมูจึงวิ่งไล่ลับเข้าไปในวัด ในขณะนั้นในวัดเจ้าอาวาสกำลังวิ่งไล่ลับไป เมื่อเห็นพ่อค้าหมูวิ่งเข้ามาจึงขับไว้ คิดว่าเป็นโจร

5.1.3 นิทานตลกเกี่ยวกับพฤติกรรมของคนซื้อหรือมีพฤติกรรมเป็นๆ นิทานประเภทนี้มักเล่าถึงพฤติกรรมของคนซื้อ คนเดร特朗เกินไปทำอะไรเป็นจนนิ่งไม่ถึงได้แก่เรื่อง เป็นเจ้ามือ เรื่องแม่ก้า เรื่องตค เรื่องนักปั้น เรื่องโรงรุ้น เรื่องเล่นหวาย เรื่องตัวสำคัญ เรื่องหลงป้า เรื่องพิคสีกใหม่

- เรื่องเป็นเจ้ามือ เจ้าของบ้านหลังหนึ่ง เป็นเจ้ามือเล่นการพนัน วันหนึ่งตำรวจเข้าตรวจจับ เจ้าของบ้านวิ่งหนีเข้าไปนอนห่มผ้าแกลังทำเป็นไม่สนใจหน้าสั่น เมื่อตำรวจมาพบตามว่าเป็น

จะໄດ້ແພນທີ່ເຈົ້າຂອງບ້ານຈະຕອບວ່າໄມ່ສນາຍ ກລັບຕອນວ່າເປັນເຈົ້ານີ້

- ເຮື່ອງເຊັ່ນຄ້າ ມີແນ່ຄ້າຄຸນທີ່ໜຶ່ງຫານຂອງໄປໝາຍ ນັ້ນເພື່ອແນ່ຄ້າປ່ວດທົ່ວງ ອີກເຫັນຫຼັງນີ້ ເມື່ອລູກຄ້າດາມວ່າຫາຍອະໄໄ ແນ່ຄ້າກລັບຕອບວ່າ ໄນມີໄກຮອຫາດເຫັນຫຼັງນຳນ້ຳ

- ເຮື່ອງຕດ ບນຮອມເລື່ອຮັບຜູ້ໂຄຍສາຣນາຂັ້ງຈັງຫວັດເຊີຍໃໝ່ ມີຜູ້ໂຄຍສາຣນາທີ່ພາຍລົມ ກະເປົາຮອມເລື່ອດາມວ່າໄກພາຍລົມ ກີ່ໄນມີໄກບອນຮັບ ຈະໄກລື້ອີ່ຈຸດໝາຍປ່າຍທາງກະເປົາຮອມເລື່ອດາມວ່າ ດາມທີ່ຕົດຍັງໄມ້ໄດ້ຈໍາຍເງິນ ປັກໍາເຈິ່ງບອກວ່າຈໍາຍຄ່າຮັກໄປເຮັບຮ້ອຍແລ້ວ ຖຸກຄນເຈິ່ງຮູ້ວ່າປັກໍາເປັນຄົນພາຍລົມ

- ເຮື່ອງນັກປຶ້ມ ມີໂຈຮ່າວກະເທົ່ານີ້ປັບປຸງບ້ານຫາວ່າບ້ານທີ່ເພີ່ມຫາຍຄວາຍໄດ້ ເຈົ້າຂອງບ້ານ ດາມວ່າຮູ້ໄດ້ອ່າຍ່າງໄວ່ດຸນຫາຍຄວາຍໄດ້ເງິນ ໂກງົງເພື່ອດອບໃປໄວ່ ຮູ້ພະຈຳວ່າອູ້ໄກລັກນັ້ນ ເຈົ້າຂອງບ້ານຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ໄກເປັນໂຈ

- ເຮື່ອງໂຮງຮູ້ນ ມີຫາຍຄົນທີ່ນັ່ງນັ່ງຮັບໂຄຍສາຣນາຈາກເຊີຍໃໝ່ໄປຄໍາພູນ ເມື່ອຫາຍຄົນນີ້ເຂັ້ນ ຮັດກີ່ນັ່ງໜັບຕດອດທາງ ກະເປົາຮອມເລື່ອພາຍລົມໄກສ້າງ ທາຍທີ່ນັ່ງໜັບຕດ ຫາຍຄົນນັ້ນຕົກໃຈຕົ້ນຄົດວ່າດີ່ງທີ່ໜາຍຄື້ອ ໂຮງທຳວຸນ ຜົ່ນມີກລື່ມໜົນນາກ

- ເຮື່ອງເລັ່ນຫວຍ ແນ່ຄ້າຄົນທີ່ໜຶ່ງຂອນເລັ່ນຫວຍ ຕາກລາງຄື່ນໄຟວ່າລົບຫວະຈະອອກ 12 ຂມະທີ່ແນ່ຄ້າເຕີນເຂົ້າຕາດຈະໄປສື່ອປລາຮ້າ ສັ່ງໃຫ້ແນ່ຄ້າຫາຍປລາຮ້າວ່າ ອ່ອ 12 ໃຫ້ 2 ນາທ

- ເຮື່ອງຕົວສຳຄັນ ຜູ້ໃຫ້ຢູ່ບ້ານນຸ້ນບ້ານທີ່ນັ່ງນັ້ນດັ່ງປະໜຸກບ້ານ ລູກສາວັ້ນຜູ້ໃຫ້ຢູ່ບ້ານນັ້ນ ປະໜຸກຄ້າຍແລ້ວບັນເອົ້ານັ້ນໄປ ຜູ້ໃຫ້ຢູ່ບ້ານເທິ່ງເຈິ່ງທໍາອຸນາຍສັ່ງໃຫ້ລູກບ້ານທັງໝາຍດຸກບັນຫຼືນັ້ນ ລູກສາວຄາມວ່າ ດາມທີ່ຕ້ອງບັນຫຼືນຫຼືເປົ່າ ຜູ້ໃຫ້ຢູ່ບ້ານຈຶ່ງບອກວ່າ ມີເບີໂຫຼດຕົວສຳຄັນ

- ເຮື່ອງຫລັງປ່າ ມີທິດສຶກໃໝ່ໄປຫາໜ່ອໄມ້ໃນປ່າ ພບກັນຫຼົງສາວຄົນທີ່ນັ່ງຫລັງປ່າເຫັນ ກັນ ທັ້ງສອງດິນທາງນາພບກະຮະທ່ອມຂອງສອງຄົນຜ່ານເມີຍ ຈຶ່ງໄປຂອງເສັ້ຍຕ້າຍໂດຍບອກວ່າເປັນສາມີກຣ່າຍກັນ ເຈົ້າຂອງບ້ານຈຶ່ງບັດທີ່ໃຫ້ອນຫ້ອງເຕີຍກັນ ກ່ອນນອນຫຼົງສາວເອາຫາມອນຄົ້ນຫ້າມຫາຍໜຸນບ້ານເບີດແດນ ທິດສຶກໃໝ່ກີ່ກໍທຳມາສັງຄູງ ພອຊົ່ງເຫົົາເຕີນທາງກລັບບ້ານ ພບດັ່ນໄນ້ໃຫ້ຢູ່ຫຼົງສາວຄາມວ່າດ້ານຈ້າໄປນັ້ນພັກ ແລ້ວຈະທຳອະໄໄດ້ ທິດສຶກໃໝ່ໄມ້ຕອບວ່າຄວາມເຈີ່ຍນຫຽວຂ່າຍ ແລ້ວເພີ່ມກັບຫຼົງສາວຄາມວ່າດ້ານຈ້າໄປນັ້ນພັກ ເຕີນທາງນາລື່ງບ້ານຫຼົງສາວນີ້ສະພານຫວາງອູ້ ຫຼົງສາວອົກໃຫ້ສັ່ງເພີ່ມເທົ່ານີ້ ເພີ່ມເພີ່ມໝາຍອົບບ້ານທິດສຶກ ໃໝ່ພັກບ້ານນາໄນ້ໄດ້ ກຣານີ້ຕ້ອງບ້ານສະພານທິດສຶກໃໝ່ກ່າວໃນໆໄດ້ເຫັນກັນ

- ເຮື່ອງທິດສຶກໃໝ່ ທິດສຶກໃໝ່ໄນ້ຮູ້ວິທີເຫັນຫາຜູ້ຫຼົງ ພ່ອນອກໃຫ້ສັ້ນເກີດພຸດທິກຣມຂອງໄກ ທິດສຶກໃໝ່ຈຶ່ງທຳມາສັງຄູກສາວພື້ນເຈົ້າອາວາສ ເຈົ້າອາວາສຈຶ່ງບອກວ່າໄມ້ຕ້ອງດໍານີທິດສຶກໃໝ່ ເພີ່ມເພີ່ມໝາຍທຳມາສຳສັ່ງຂອງພົວ

5.1.4 ນິການຄລກເກື່ອງກັບພະຫວີອັນກົບນວຍ ພະຫວີອັນກົບວ່ານັກຈະລູກນຳມາລ້ອດເລີຍນໄທ້ເກີນ ພຸດທິກຣມທີ່ທຳບັນ ໄນເໜາກວຽກແກ່ງສານະ

5.1.4.1 มีความโกลง ได้แก่เรื่อง ตื้อเข้า เรื่องเจ้าอวاسกับเด็กวัด เรื่องสุขแกลังพระ

- เรื่องตื้อเข้า เจ้าอวاسสอนภาษาล้านวัดพบเด็กๆ บุคคลจึงหรือ เจ้าอวัสซึ่งอบรมเกี่ยวกับเรื่องการมาสัตว์ด้วยชีวิต แต่มีเด็กวัดบอกว่าจะเก็บมาให้แม่ทำกับข้าวถวายพระ เจ้าอวัสจึงซึ่งให้เด็กไปเก็บที่ต้นไม้ เพราะมีจึงหรือจำนวนมาก

- เรื่องเจ้าอวัสกับเด็กวัด เจ้าอวัสสัญญาเด็กวัดว่า เมื่อไปบิณฑบาตได้อาหารดีๆ จะแบ่งให้เด็กวัดบ้าง วันหนึ่งเจ้าอวัสบิณฑบาตได้ปลาตะเพียนตัวโตกลับมาวัดกีลงมือหันหันไปเห็นด่านนึงซึ่งด้วยความเอร็ดอร่อย เจ้าอวัสกำลังจะพลิกเพื่อหันอีกด้านหนึ่ง เด็กวัดกลัวเจ้าอวัสหันหนามจึงร้องว่า แผ่นดินกำลังจะพลิก หมายถึงเจ้าอวัสกำลังจะพลิกปลาหันอีกด้านหนึ่ง

5.1.4.2 ความไม่คลาด ได้แก่เรื่องสุขแกลังพระ 3 สำนวน

- เรื่องสุขแกลังพระ สุขเป็นเด็กวัดชอบแกลังพระ วันหนึ่งสุขไปลงงานน้ำอ้อษ และข้าวเหนียวเข้าด้วยกัน นำไปให้พระซึ่งบอกว่าเป็นขี้หมา พระซึ่งแล้วมีรสรอรหิงให้สุขไปเก็บมาให้หันอีก วันต่อมาสุขเก็บขี้หมามาให้ธิงๆ หลอกให้เจ้าอวัสลับ เจ้าอวัสบอกรว่าสาดไม่เหมือนเดิม

- เรื่องสุขแกลังพระ สุขแกลังจุดเทียนหลอกเจ้าอวัสว่าเข้าแล้วให้ออกไปบิณฑบาต เจ้าอวัสสั่งว่าเก็บไกรนา Hague ประดู่ไม่ให้เปิดรับ เจ้าอวัสจึงออกจากวัดไป ปรากฏว่าขึ้นมีดอยู่ทึ่งกลับวัด เทาะประดู่ให้สุขเปิด สุขไม่เปิดตามคำสั่งของเจ้าอวัส เจ้าอวัสจึงต้องออกไปนอนในสวนผักข้างวัด เจ้าของสวนเห็นศรีษะเจ้าอวัสน้ำลายหลັກ จึงใช้ตะขอเกี่ยวเข้าอวัสกอดหมดภพ

- เรื่องสุขแกลังพระ เจ้าอวัสรูปหนึ่งเป็นคนที่หนียา ลูกศิษย์วัดอย่างกินมะเกียงซึ่งปลูกอยู่ในบริเวณวัด แต่เจ้าอวัสไม่อนุญาต กะต้าป่าซึ่งเป็นลูกศิษย์วัดคนหนึ่งจึงออกอุบາຍว่า จะมีคนกรุงเทพมาหอคงธนที่วัด แต่ต้นมะเกียงหง่างทางอยู่ เจ้าอวัสจึงสั่งให้ตัด พากเด็กวัดจึงได้กินมะเกียงสมใจ

5.1.5 นิทานมุขตลกเกี่ยวกับคนพิการ นิทานตลกเกี่ยวกับคนพิการ นอกจากจะดำเนินด้วยความสนุกสนานแล้ว ยังมีเรื่องเกี่ยวกับคนขี้นุ่มนาก กันแหลม และคนมือໄโต ได้แก่

- เรื่องหกขาหาย ชายตามอุดกับชายขาเป็นเพื่อนกัน คนขาเป็นเห็นรังนกบนต้นไม้ บอกให้ชายตามอุดขึ้นไปเอา เจอยุพน์ใส่ตา ตาจึงกลับมองเห็น และด้วยความตกใจ ชายตามอุดโยนยุใส่ชายขาเป็น ชายขาเป็นกระโดดหนึ่งก้าวเป็นคนขาตี ทั้ง 2 ขวนกันเดินต่อไป พนคนขี้นุ่มนาก กันแหลม คนมือໄโต แคลคนศรีษะใหญ่จึงเดินไปด้วยกันหาปลาได้เต็มลำเรือ มีหญิงสาว 2 คนมาซื้อปลา คนมือໄтолุกตักปลาให้หญิงสาวจนหมด ชายกันแหลมโกรธเอา กันจึงหายแหลม คนขี้นุ่นกากสั่งขี้นุ่นกอดลำเรือ ขี้นุ่นก็จึงหายไป กล้ายเป็นคนปกติในที่สุด

5.1.6 นิทานตลดอกเกี่ยวกับคนต่างดิ้น ตัวตลดอกคือคนต่างดิ้น ความตลดอกข้ามขั้นอยู่ที่ความเข้าใจ ผิดเรื่องภาษาได้แก่

- เรื่องห้องสำน้ำมำ มีคนกลุ่มนหนึ่งจะซื้อขายจากชาวกะเหรี่ยง ให้ชาวกะเหรี่ยง บอกราคาว่าควรราคาตัวละเท่าไหร่ (ห้องมาสำน้ำ) ชาวกะเหรี่ยงคิดว่าจะให้ร้องเป็นเสียงภาษา ก็บอกว่าร้องไม่เป็น (ห้องบ่จัง) แต่ก็ถูกกะบั้นกะขอให้บอกราค่า ชาวกะเหรี่ยงทันไม่ได้คิดว่าคนกลุ่มนี้ต้องการให้ร้องเสียงภาษาริงๆ ก็เลยร้องออก声

5.2 นิทานตลดอกหมายโน้น ได้แก่เรื่องเกี่ยวกับพรหมจรรย์ ราชะ ผู้ที่ตกเป็นเป้าล้อเลียน ได้แก่ พระ ชี ทิดสึกใหม่ และบรรดาเครื่องญาติซึ่งสัมคมไม่ยอมรับได้แก่ ลูกเบย กับแม่บาย พี่เบยกับน้องเมีย และพ่อผัวกับลูกสะไภ้ (ประคง นิมนานเหมินท์ 2529 : 180)

5.2.1 นิทานตลดอกเรื่องเกี่ยวกับพระนักบัวช ทิดสึกใหม่ซึ่งปกติจะต้องถือพรหมจรรย์ อ่อนแง่ เคร่งครัด ส่วนจะเมิดไม่ได้ ได้แก่เรื่อง พระนอนกับสาว

- พระนอนกับสาว พระรูปหนึ่งนอนไปนอนบนผู้หญิง ตื่นเช้าด้วยความรีบร้อน เอาผ้าซื้นของผู้หญิงสาวไปโพกหัวเหพ เมื่อกลับวัดเยรีหินผ้าซื้นอยู่บนศีรษะของพระจึงนักพระทางอ้อม พระไปปะโงกคุณในน้ำหืนผ้าซื้นก็รีบแกะออก ตกตอนค่ำพระเจอหพังสาวมาหุงผ้าซื้นคืน จึงบอกว่าค่านี้จะเอาไปคืนให้

5.2.2 นิทานตลดอกเรื่องเกี่ยวกับเครื่องญาติ ซึ่งสัมคมไม่ยอมรับได้แก่เรื่อง พี่เบยกับน้องเมีย 2 สำนวน เรื่องลูกสะไภ้กับพ่อผัว เรื่องหนึ่งมีอนกันหมด เรื่องอีกหนึ่งข้ามน้ำ

- พี่เบยกับน้องเมีย พี่เบยไปไถนากับน้องเมีย ทำอุบายน้ำให้เสียกับน้องเมีย เมื่อเมียทราบเรื่องก็จะออกไปด่าว่า ลูกเบยจึงทำอุบายน้ำให้เสียกับแม่ยาหือกคน ต่อมามีอพ่องตายทราบเรื่องรู้สึกโกรธจึงจะออกไปต่อว่าลูกเบย กลับเสียหีลูกเบย พ่อตาจึงคิดออกไปแจ้งตำรวจ ไปพบชาวบ้าน เมื่อชาวบ้านทราบเรื่องจึงนักกับพ่อค่าว่าไม่ต้องไปแจ้งเพราะคนกีลูกเบยทำมีดมีร้ายเข่นกัน

- พี่เบยกับน้องเมีย พี่เบยกับน้องเมียไปทำไร่ ขณะเดินทางไปไร่ฝนตกหนัก ทั้งสองจึงเดินคุยกันไป ต่อมมาพี่เบยนั่งเงินบันน้องเมียจึงคิดว่าพี่เบยกำลังคิดไม่ดีกับตน ในระหว่างเดินทางพบลำหัวย มีน้ำนองดันฟั่ง มีคนติดคอญี่ 4-5 คน พี่เบยช่วยคนเหล่านั้นขึ้นไปได้โดยใช้หลัง เมื่อถึงคราวของน้องเมีย พี่เบยไม่ให้ชี้หัวลงบอกว่าลงมาอาภาน ไว้ให้ม้าข้างหน้า และทำล่วงเกินน้องเมีย โดยบอกว่า น้ำซึ่งชา ถ้าไม่กอดแน่นๆ น้ำจะพัดน้องเมียไป

- เรื่องลูกสะไภ้กับพ่อผัว พ่อผัวคิดไม่ดีกับลูกสะไภ้ จึงคิดอุบายนอกลูกสะไภ้ไว้ว่า ลูกเบยไปทำงานต่างประเทศนานแล้ว ลูกในท้องอาจจะไม่สมบูรณ์แบบขาดอาจจะดีวัน เพราะลูกเบยยังทำ

ไม่เสร็จ ลูกสะไภ์กีวิตอกกังวลกลัวลูกจะออกมาพิการอย่างที่พ่อผัวพูด จึงขอพ่อผัวให้ช่วยทำต่อให้เสร็จด้วย

- เรื่องเหมือนกันหมด พี่เบยวางแผนจะปักกุปล้านน่องเมีย 2 คน จึงออกอุบາຍให้แม่นองเมียคนหนึ่งและเมียไปดูหนังที่มาถ่ายที่วัด ส่วนคนของอาสาเฝ้าบ้าน บังเอญเมียรู้ทัน จึงให้น้องไปดูหนังและแก่สั่งเอาเสื้อผ้าของน้องมาใส่ แล้วจึงไปนอนรอที่ห้อง พี่เบยจึงเข้าปักกุปล้า วันรุ่งขึ้นพี่เบยวางแผนปักกุปล้านน่องเมียอีก 1 คน จึงทำอุบາยเช่นเดิม เมียรู้ทันอีก จึงเอาเสื้อผ้าของน้องคนที่สองมาใส่ และนอนรอเช่นเดิม พี่เบยจึงเข้ามาปักกุปล้า วันรุ่งขึ้นพี่เบยนั่งคิดว่าลูกบ้านนี้ทำไม่เหมือนกันหมด

-เรื่องอุ้มหมูข้ามน้ำ ลูกเบยกับแม่ยายเดินทางไปซื้อหมู เมื่อขึ้นไปแล้วหันสองข้าง กันหมายหมู อุ้มเบยจับขาหน้า แม่ยายจับสองขาหลัง เดินมาถึงแม่น้ำ ลูกเบยกลัวการลงใหม่เปียก จึงถอด กางเกงออก แม่ยายเห็นของลับจึงบอกลูกเบยให้อุ้มหมู ส่วนแม่ยายจะขับของลูกเบยไว้ให้

5.2.3 นิทานคลอกเกี่ยวกับคนในครอบครัว เช่น สามีภรรยา แม่ลูก ได้แก่เรื่อง แซ่บ้าว แก้ว เรื่องเอาเท้ายัดปาก เรื่องเปาขลุย เรื่องเสียนปลัก

- แซ่บ้าวแล้ว สามีภรรยาผู้หนึ่งเพิ่งจะแต่งงานกัน ในคืนวันแต่งงานหันสองกี หยอกล้อหัวบนอนกัน ภรรยาส่างเสียงร้องเรียกแม่ด้วยความแพ้อตัว พ่อแม่ซึ่งนอนอยู่ห้องข้างๆ ได้ยินจึงตะโกนถามว่า เธอกำไร ลูกสาววิงตตอบแก้เก้อว่า แซ่บ้าวไว้สำหรับหุงหรือซัง

- เรื่องเอาเท้ายัดปาก ครอบครัวหนึ่งมีแม่กับลูกสาว 2 คน หลังจากพ่อตายแม่ก็ไม่สามารถดูแลตัวเองได้ ลูกสาวคนโสดคิดว่าที่แม่ไม่สามารถดูแลตัวเองได้สามีใหม่ ลูกคนน้องของก่าวแม่แก่ แล้วคงไม่คิดเรื่องนี้อีกแล้ว แม่ได้ยินลูกสาวคณเล็กพูดจึงตะโกนบอกลูกสาวคนโสดให้อาหารเท้ายัดปากน่อง

- เรื่องเปาขลุย นายคำขอบเป้าขลุยมาก ไม่ยอมทำงาน วันหนึ่งเมียกลับมาจาก การขึ้นลำไย เห็นสามีนอนหลับ จึงเกลี้ยกล่อนอ่อนอุ่นไปหนึ่งไว้หว่างขา เมื่อสามีตื่นลูกขึ้นมาเปาขลุย มีกลิ่นเหมือนคิดว่าใครกินแกงหน่อไม้แล้วไม่ถังปากมาเปาขลุยของตน

- เรื่องเสียนปลัก ชาบคนหนึ่งชอบฟังวิทยุมาก คืนหนึ่งขณะที่นอนหลับผลอันหน้าอกภรรยาแล้วหมุนไปมา คิดว่าเป็นหน้าปิดวิทยุ เมียตื่นขึ้นมาบอกว่าข้างโนําได้เสียนปลักวิทยุจะมีเสียงได้อย่างไร